

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/57/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6019200426
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6019200426.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudkýň JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Zity Nagypálovej ako členiek senátu, v spore žalobcu: L.. P. N., nar. XX. septembra XXXX, bytom W. N. č. XXX, XXX XX W. N., zastúpený FORTITUDINE, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Čukáraboň č. 7332/2A, 929 01 Dunajská Streda, proti žalovanému: Poľovnícke združenie GAZDOVSKÁ HORA Vinica, IČO: 50 364 481, so sídlom 991 28 Vinica č. 1511, zastúpený Mgr. Jánom Kovarčíkom, advokátom, so sídlom AK Platanová alej č. 3, 945 01 Komárno, o určenie, že žalobca je členom Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš, č.k. 12C/15/2020-164 zo dňa 18. mája 2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým určil, že žalobca je členom Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica, p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o nároku na náhradu trov konania m e n í tak, že žalobca má nárok proti žalovanému na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100%, ktoré mu je žalovaný povinný nahradiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%, ktoré mu je žalovaný povinný nahradiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 12C/15/2020-164 zo dňa 18. mája 2021 (ďalej len „napadnutý rozsudok“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) určil, že žalobca L.. P. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. N. č. XXX je členom Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica, IČO: 50 364 481, so sídlom Vinica 1511, 991 28 (prvá výroková veta); o nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd tak, že žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa pôvodne správnou žalobou domáhal zrušenia rozhodnutia Výboru Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica zo dňa 22.02.2019, ktorým ho v disciplinárnom konaní uznal vinným podľa článku VIII. ods.1 stanov žalovaného, za čo mu uložil kárne opatrenie spočívajúce vo vylúčení žalobcu ako člena Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica. Namietal, že rozhodnutie poľovníckeho združenia neobsahuje identifikačné údaje žalobcu, predpísané nálezitosti, a to konkrétne číslo rozhodnutia. Bolo porušené právo žalobcu zúčastniť sa a obhajovať sa pred výborom poľovníckeho združenia, nebolo ani nálezite preukázané,

že skutok zo dňa 21.12.2018, ktorý bol žalobcovi kladený za vinu, spáchal on. Rozhodnutie o kárnom opatrení neobsahuje poučenie o opravnom prostriedku, ani lehotu na podanie odvolania a ani orgán, ktorému sa má odvolanie doručiť. Odvolaním žalobcu sa žalovaný nezaoberal z dôvodu, že žalobca nepodal odvolanie v lehote. Pôvodnou obranou žalovaného bolo tvrdenie, že krajský súd nemá právomoc vec prejednať a rozhodnúť; ak sa žalobca odvolával v žalobe na znenie disciplinárneho poriadku Slovenskej poľovníckej komory, tento sa na prejednávajúcu vec nevzťahuje.

1.2 Krajský súd v Banskej Bystrici postúpil vec Okresnému súdu Veľký Krtíš ako vecne a miestne príslušnému z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím v oblasti verejnej správy, nie je však realizáciou verejnej moci a nesleduje akýkoľvek verejný záujem; rieši interné súkromnoprávne záležitosti združenia a nepodlieha tak súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. V nadväznosti na uvedené Okresný súd Veľký Krtíš, ktorému vec bola postúpená, vyzval žalobcu na opravu žaloby s odkazom na ustanovenie § 137 písm.d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“); žalobca upravil žalobný návrh a žiadal, aby súd rozsudkom vo veci určil, že žalobca je členom žalovaného. Upravená žaloba bola žalovanému doručená. Okresný súd vec prejednal na pojednávaní dňa 17.05.2021; pripustil zmenu žaloby na znenie, že žalobca je členom Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica, aplikoval ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p., § 32 ods.1, 2 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 274/2009 Z.z.“); aplikoval tiež § 4 ods.15, 18, § 29 ods.3 písm. f), § 33 písm. c), e), g) stanov poľovníckeho zväzu; § 1 ods.1, § 2 ods.1, § 7 ods.1, § 9 ods.1, § 10 ods.2, § 11 ods.4, 5, § 12 ods.1 disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu; ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka a článok V. bod 4, 5, 4c) stanov PZ GAZDOVSKÁ HORA. Vykonal dokazovanie za prítomnosti právnych zástupcov strán sporu, oboznámil sa so stanoviskami právnych zástupcov strán sporu, vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi obsahnutými v súdnom spise, a to rozhodnutím o uložení kárneho opatrenia zo dňa 22.02.2019, odvolaním proti rozhodnutiu zo dňa 20.03.2019, vyjadrením žalovaného k rozhodnutiu o uložení kárneho opatrenia, zápisnicou a prezenčnou listinou zo slávnostnej členskej schôdze žalovaného zo dňa 22.06.2014, stanovami žalovaného zo dňa 23.10.2014 v znení k 03.03.2018, doručenkou preukazujúcou doručenie kárneho rozhodnutia žalobcovi, zápisnicou zo zasadnutia výboru žalovaného zo dňa 22.02.2019. Nevykonal navrhovaný dôkaz, a to stanovami žalovaného účinnými v roku 2014, kedy bol žalobca prijatý za člena poľovníckeho združenia, nakoľko podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného znenie článku V. v týchto stanovách je totožné s jeho znením v stanovách predložených súdu.

1.3 Na základe vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že členská schôdza poľovníckeho združenia uznesením zo dňa 22.06.2014 opätovne prijala žalobcu za riadneho člena poľovníckeho združenia, ktorý sa na členskej schôdzi zúčastnil ako čestný člen. Od uvedeného dňa žalobca nerušene vykonával práva a plnil povinnosti vyplývajúce z tohto členstva. Výbor poľovníckeho združenia rozhodnutím o uložení kárneho opatrenia zo dňa 22.02.2019 uznal žalobcu dňa 21.12.2018 za vinného za to, že bol dňa 21.12.2018 dokázateľne pristihnutý pri zatajení úlovku; bolo nepochybne preukázané, že vykonal odstrel srnčej a danielovej zveri, túto skutočnosť nenahlásil poľovníckemu hospodárovi, ulovenej zveri nezaložil plombu, ani ulovený kus nezapísal do povolenia na lov, ani do knihy návštev poľovného revíru. Týmto konaním žalobca hrubo porušil stanovy Slovenského poľovníckeho zväzu a svoje povinnosti podľa článku VIII. ods.1 stanov PZ GAZDOVSKÁ HORA. Za uvedené konanie bolo žalobcovi uložené kárne opatrenie, a to vylúčenie člena z Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica. Podľa poučenia o opravnom prostriedku malo byť odvolanie prerokované s výborom poľovníckeho združenia na svojom najbližšom zasadnutí s tým, že ak sa na základe odvolania a dôvodov v ňom uvedených dospeje k záveru, že sú dané predpoklady, aby sa odvolaniu v celom rozsahu vyhovel, môže v autoremedúre o odvolaní rozhodnúť sám. Ak sa odvolaniu nevyhoví, musí odvolanie do 15 dní od svojho zasadnutia spolu so svojim stanoviskom k jednotlivým bodom odvolania a kompletným spisovým materiálom odstúpiť členskej schôdzi poľovného združenia. Rozhodnutie o uložení kárneho opatrenia bolo žalobcovi doručené dňa 28.02.2019, proti ktorému podal dňa 21.03.2019 odvolanie. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.04.2019 uviedol, že odvolanie žalobca nepodal v lehote podľa článku VIII. ods.7 stanov poľovníckeho združenia, a preto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.03.2019 a nie je možné proti nemu podať odvolanie.

1.4 Súd prvej inštancie konajúc o určovacej žalobe ustálil, že ide o žalobu podľa ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p.; zaoberal sa preto otázkou existencie naliehavého právneho záujmu. Konštatoval, že naliehavý právny záujem je daný z dôvodu, že bez požadovaného určenia by boli žalobcove členské práva

neisté, resp. ohrozené a nijakým iným spôsobom než súdnym rozhodnutím nemôže žalobca doceliť ochranu; žalovaný mu znemožňuje výkon členských práv v poľovníckom združení s odôvodnením, že členom poľovníckeho združenia nie je a nikdy nebol. Okresný súd mal zato, že iba určovací rozsudok môže odstrániť neistotu, či ohrozenie práv žalobcu a iný spôsob ochrany práv žalobcu za danej situácie neexistuje.

1.5 Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí vysporiadaval s novou obranou u žalovaného, ktorý tvrdil, že žalobca sa členom žalovaného nikdy nestal; okresný súd s poukazom na ustanovenie § 153 ods.2 C.s.p. uviedol, že na tieto skutkové tvrdenia neprihliadal, nakoľko žalovaný ich neuviedol včas. Aj keď súd o pripustení zmeny žaloby rozhodol až na pojednávaní konanom dňa 18.05.2021, zmenená žaloba bola žalovanému doručená do vlastných rúk už dňa 17.09.2020. Žalovaný mal tak dostatok času, aby tieto skutkové tvrdenia uviedol skôr s prihliadnutím aj na prekážky z dôvodu pandemickej situácie. Ak okresný súd o zmene žaloby rozhodoval až na pojednávaní, aplikoval pritom ustanovenie § 142 ods.1 C.s.p. K uvedenému však okresný súd dodal, že skutkové tvrdenia žalovaného považoval za účelové a nepodložené, nakoľko z predložených listín vyplýva, že členská schôdza žalovaného dňa 22.06.2014 prijala žalobcu za riadneho člena poľovníckeho združenia. Žalobca nerušene vykonával práva a plnil si povinnosti vyplývajúce z tohto členstva až do vydania kárneho opatrenia, takmer 5 rokov. Rozhodnutie členskej schôdzy o prijatí žalobcu za riadneho člena poľovníckeho združenia nebolo nikdy zrušené. Javí sa, že členská schôdza konala podľa článku V. bod 4c a prijala za člena osobu, ktorá nemusí spĺňať podmienky čakaťela za člena. Žalovaný pritom nepreukázal, že by žalovanému bola stanovená výška podielu na poľovnícku chatu a stanovila by mu výšku členských podielov, riadnych alebo účelových členských príspevkov. Žalovaný nepreukázal výšku nedoplatkov žalobcu. Ak by k takémuto došlo, členská schôdza by bola povinná na tieto skutočnosti žalobcu upozorniť, vyzvať ho na doplatenie prípadných nedoplatkov s poukazom na ustanovenie § 29 ods.3 písm. c) stanov Slovenského poľovníckeho zväzu. Nebol predložený žiadny dôkaz, že by sa členská schôdza žalovaného na svojich zasadnutiach zaoberala nedoplatkami žalobcu a určila mu lehotu na zaplatenie. V zmysle § 33 písm. g) stanov Slovenského poľovníckeho zväzu mal výbor poľovníckeho združenia písomne oznámiť žalobcovi zánik jeho členstva do 15 dní od uplynutia určenej lehoty. K ďalšiemu tvrdeniu žalovaného o tom, že žalobca nepodpísal stanov poľovníckeho združenia, členská schôdza sa mala touto skutočnosťou na svojom zasadnutí zaoberať a vyzvať ho na podpísanie stanov. Žalobcovi však bolo vydané povolenie na lov, žalobca nerušene vykonával v združení svoje poľovnícke právo. Skutočnosť, že žalobcovi riadne vzniklo členstvo v poľovníckom združení a mal splnené všetky povinnosti, potvrdzuje aj to, že rozhodnutím o uložení kárneho opatrenia bol vylúčený z členstva v Poľovníckom združení GAZDOVSKÁ HORA Vinica.

1.6 K samotnému disciplinárnemu rozhodnutiu žalovaného okresný súd uviedol, že toto nespĺňa náležitosti odcudzujúceho disciplinárneho rozhodnutia v zmysle disciplinárneho poriadku a všeobecných zásad trestania. Rozhodnutie neobsahuje náležitosti v zmysle § 11 ods.5 disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu, a to číslo rozhodnutia a všetky osobné údaje žalobcu. Aj dátum narodenia je osobný údaj; mal byť spolu s menom a priezviskom žalobcu uvedený v rozhodnutí. Zároveň rozhodnutie obsahuje neúplné poučenie o opravnom prostriedku, nie je uvedená lehota, do kedy je potrebné odvolanie podať a ani orgán, ktorému sa má odvolanie doručiť. Disciplinárny orgán bol pritom povinný poučiť stíhaného o jeho právach a poskytnúť mu možnosť ich použiť. Žalovaný tak bol povinný nielen poučiť žalovaného o možnosti podať odvolanie proti rozhodnutiu, ale poučiť ho aj o lehote, v ktorej je možné odvolanie podať a ktorému orgánu sa má doručiť. Súd prvej inštancie zároveň žalovanému vyčítal, že žalobca nebol doporučeným listom predvolaný na konanie aspoň 5 dní pred uskutočnením disciplinárneho konania, bol neprípustne predvolaný formou SMS správ. Rozhodnutie bolo vydané v jeho neprítomnosti bez toho, že by sa mal možnosť vyjadriť ku skutočnostiam kladeným mu za vinu. Ak rozhodnutie o kárnom opatrení uvádza, že výbor žalovaného žalobcu uznal za vinného dňa 21.12.2018, žalovaný nepredložil zápisnicu zo zasadnutia výboru, nie je tak zrejmé, ako disciplinárne konanie prebiehalo, aké dôkazy boli vykonané, ktorí členovia výboru boli prítomní na konaní, ako hlasovali o vine a druhu disciplinárneho trestu. Uvedené skutočnosti nevyplývajú ani zo zápisnice zo dňa 22.02.2019.

1.7 Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 22.02.2019 bolo vydané v rozpore s ustanoveniami disciplinárneho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu a z uvedeného dôvodu je neplatné s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu žalobe v celom rozsahu vyhovel.

1.8 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 C.s.p. a žalobcoví, v spore v celom rozsahu úspešnému, priznal plný nárok na náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby po doplnení dokazovania napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazne žalobcu zaplatiť žalovanému trovy odvolacieho konania ako aj trovy konania na súde prvej inštancie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm. b), d), e) a g) C.s.p., tvrdil tak, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

2.1 V odvolacej námietke podľa ustanovenia § 365 ods.1 písm. a) C.s.p. odvolateľ tvrdil, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k viacerým pochybeniam. Predovšetkým konanie začalo žalobou podanou na Krajský súd v Banskej Bystrici, a teda správnu žalobou. V dôsledku argumentácie žalovaného o nedostatku právomoci došlo k postúpeniu veci na Okresný súd Veľký Krtíš. Okresný súd Veľký Krtíš uznesením, č.k. 12C/15/2020-67 zo dňa 31.07.2020 žalobcu vyzval, aby opravil a doplnil žalobu tak, že uvedie, čo žalobou sleduje, a teda opraví žalobný návrh v súlade s § 137 písm. d) C.s.p.. Pre žalovaného je tak jednoznačné, že súd priamo a výslovne poučil žalobcu ohľadne naformulovania správneho petitu žaloby, a teda vymedzil inak predmet konania. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 6Cdo/125/2011 zo dňa 20.12.2011 žalobca tvrdil, že došlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov konania.

2.2 Odvolateľ zároveň tvrdil, že súd prvej inštancie nerešpektoval vyhlášku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z.z. o vykonávaní pojednávania, hlavných pojednávania a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu. Termín pojednávania nariadil na deň 08.04.2021, pričom nešlo o vec, ktorá nezniesla odklad. Len vďaka prístupu štatutárneho zástupcu žalovaného po zistení príznakov ochorenia COVID 19, podstúpil testovanie s pozitívnym výsledkom, nedošlo k ohrozeniu zdravia zamestnancov súdu a strán sporu. Okrem vynútenej karantény štatutárny zástupca žalovaného nebol schopný ani pracovať z domu a ani pripravovať podklady pre pojednávanie. V takejto situácii súd prvej inštancie na pojednávaní rozhodol aj o prípustnosti zmeny žaloby, ktoré predstavovalo základnú zásadnú zmenu situácie. Otázka určenia, či je žalobca členom žalovaného alebo nie, vyžadovala posúdenie oveľa širšieho skutkového základu, než k akému mal na základe nesprávneho procesného postupu žalovaný možnosť na použitie prostriedkov procesnej obrany. Žalovaný reagoval na pojednávaní dňa 18.5.2021 na zmenenú situáciu skutkovými tvrdeniami a navrhovanými, a to pri prvom možnom úkone prislúchajúcom žalovanému po pripustení zmeny žaloby súdom. Tieto súd prvej inštancie nepripustil s odvolaním sa na použitie sudcovskej koncentrácie konania.

2.3 Žalovaný na pojednávaní tvrdil, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný s poukazom na článok V. bod 4 stanov žalovaného platných v čase jeho prijímania za člena; po schválení prijatia žalobcu za riadneho člena žalovaného (dňa 22.06.2014) nedošlo zo strany žalobcu k zaplateniu členského podielu a podielu na poľovnícku chatu poľovníckeho združenia, ani k podpísaniu stanov žalovaného. Z uvedeného žalovaný vyvodil, že žalobca sa nestal členom žalovaného; žalovaný od žalobcu neobdržal žiadnu platbu na zaplatenie členského podielu a podielu na poľovnícku chatu. Ak bol žalobca toho názoru, že uvedené tvrdenie nie je pravdivé, mal to preukázať predložením platieb. Nemožno od žalovaného požadovať, aby preukazoval neexistenciu platieb. Zároveň vo vzťahu k vzniku členstva žalobca poukázal na ďalšie ustanovenia stanov žalovaného, podľa ktorého členov do poľovníckeho združenia prijíma členská schôdza poľovníckeho združenia na základe písomnej žiadosti z radov čakateľov na členstvo v poľovníckom združení. Prijímanie a pozastavenie čakateľov na členstvo v poľovníckom združení upravuje článok 7 organizačného a rokovacieho poriadku Slovenského poľovníckeho zväzu a zároveň čakateľská lehota je 2-ročná; čakateľ musí vybudovať kazateľnicový posed a krmnú linku pozostávajúcu z krmelca na objemové krmivo, zakrytý válovec a zakrytý soľník; čakateľ musí zabezpečiť minimálne 10 q kvalitného jadrového krmiva počas každého roku čakateľstva. V nadväznosti na uvedené žalovaný

navrhol doplniť dokazovanie o stanov žalovaného z roku 2010, platné v čase konania členskej schôdze 22.06.2014, ktorá rozhodovala o prijatí žalobcu za člena žalovaného. Vo vzťahu k bližšie uvedenej argumentácii žalovaný dôvodil, že súd prvej inštancie na tieto skutkové tvrdenia neprihliadol, nakoľko ich podľa názoru súdu neuviedol včas. Zároveň návrh na doplnenie dokazovania predložením stanov žalovaného z roku 2010 súd prvej inštancie uznesením zamietol. Za vadu žalovaný považoval, že v zápisnici z pojednávania ani v rozsudku nie je uvedené odôvodnenie tohto rozhodnutia o zamietnutí návrhu na doplnenie dokazovania. Žalovaný tvrdil, že skutkové tvrdenia žalovaného a návrh na doplnenie dokazovania sú zásadné pre zistenie skutkového stavu pre rozhodnutie o zmenenej žalobe.

2.4 Za otáznosť považoval žalovaný, či boli splnené podmienky pre pripustenie zmeny žaloby podľa ustanovenia § 143 ods.1 C.s.p.; súd nemal pripustiť zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Aj z uvedeného dôvodu žalovaný tvrdil, že nebolo možné spravodlivo vyžadovať, aby bol povinný použiť prostriedky procesnej obrany voči žalobnému návrhu skôr, ako došlo k jeho potvrdeniu k pripusteniu zmeny žalobného návrhu súdom.

2.5 Odvolateľ tvrdil, že napadnuté rozhodnutie má aj inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keď súd prvej inštancie na jednej strane uviedol, že na skutkové tvrdenia žalovaného neprihliadal a v bode 34 rozsudku však uviedol, že tieto tvrdenia považuje za účelové a nepodložené. Okresný súd v bode 34 rozsudku uviedol, aký postup mal žalobca dodržať podľa stanov Slovenského poľovníckeho zväzu v súvislosti s nezaplatením podielov, avšak takýto postup by bolo možné vyžadovať v prípade, ak členstvo v poľovníckom združení platne vzniklo a má zaniknúť. Žalobca sa však členom poľovníckeho združenia nikdy nestal, členstvo mu nevzniklo, na účinnosť vzniku členstva sa okrem schválenia za prijatia za člena členskou schôdzou vyžadovalo aj podpísanie stanov žalovaného zo strany žalobcu, k čomu nedošlo; zaplatenie členského podielu a podielu na poľovnícku chatu poľovníckeho združenia, k čomu rovnako nedošlo. Procesné podmienky zániku členstva, na ktoré sa odvolával súd prvej inštancie, sú irelevantné, nakoľko riešia len situáciu zániku už existujúceho členstva. Ak súd prvej inštancie poukazoval na ustanovenie článku V. bod 4c stanov poľovníckeho združenia, toto v čase rozhodovania členskej schôdze vo veci prijatia za člena nebolo platné. Súd prvej inštancie tak jednostranne v prospech žalobcu účelovo a bez celého kontextu ustanovenia článku V. bod 4c použil citáciu stanov. Takýto člen by sa však pri prijímaní musel zaviazat' ukončiť svoje členstvo v poľovníckej organizácii žalovaného po ukončení funkcie, resp. po pominutí dôvodov, pre ktoré bol prijatý.

2.6 Pokiaľ ide o ďalšie prostriedky procesnej obrany, žalobca poukázal na dôkazy, ktoré navrhol vykonať na pojednávaní, a to predložením stanov žalovaného z roku 2010, platných v čase konania členskej schôdze 22.06.2014, ktorá rozhodovala o prijatí žalobcu za člena žalovaného. Poukázal v tomto smere aj na svoje skutkové tvrdenia, na ktoré súd prvej inštancie neprihliadal. Išlo o dôkazy, ktoré mali preukázať taký skutkový stav, že žalobca nesplnil podmienky pre to, aby sa stal členom poľovníckej organizácie žalovaného. Žalobca tak opätovne v súlade s § 366 C.s.p. uplatnil skutkové tvrdenia a predložil dôkaz - stanov poľovníckeho združenia. Tvrdil tak, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko nebola splnená podmienka článku V. bod 4 stanov žalovaného. Ak aj členská schôdza žalovaného dňa 22.06.2014 schválila prijatie žalobcu za riadneho člena žalovaného, zo strany žalobcu nedošlo k zaplateniu členského podielu, podielu na poľovnícku chatu poľovníckeho združenia, ani k podpísaniu stanov žalovaného. Žalovaný od žalobcu neobdržal žiadnu platbu na zaplatenie členského podielu a podielu na poľovnícku chatu; žalobca opak nepreukázal. Ďalším skutkovým tvrdením bolo tvrdenie s poukazom na článok V. bod 2 stanov žalovaného, podľa ktorého čakateľská lehota sú 2 roky, čakateľ musí vybudovať kazateľnicový posed a kýmnu linku pozostávajúcu z krmelca na objemové krmivo, zakrytý válovec a zakrytý soľník a musí zabezpečiť minimálne 10 q kvalitného jadrového krmiva počas každého roku čakateľstva.

2.7 K odvolaniu žalovaný pripojil stanov Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica, schválené dňa 12.09.2010.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného napriek výzve súdu prvej inštancie nevyjadril.

4. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní, vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie v prvej výrokovej vete podľa § 387 ods. 1, ods.2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil; vo výroku II. podľa § 388 C.s.p. z dôvodov nižšie uvedených formálne zmenil.

4.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.2 Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

6. Odvolanie žalovaného v danom prípade nie je dôvodné.

Rozsudok súdu prvej inštancie je riadne a v súlade so zákonom odôvodnený, je z neho zrejmé, akými úvahami a právnymi názormi sa súd prvej inštancie riadil pri svojom rozhodovaní, je preskúmateľný a zrozumiteľný. Odvolací súd sa stotožnil v podstatnom rozsahu s právnymi závermi a argumentáciou súdu prvej inštancie tak ako sa premietla do napadnutého rozhodnutia; okresný súd rozhodol správne, pokiaľ žalobe vyhovel.

7. V prejednávanej veci sa žalobca žalobou, pôvodne podanou podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, domáhal zrušenia rozhodnutia Výboru Poľovníckeho združenia GAZDOVSKÁ HORA Vinica zo dňa 22.02.2019, bez označenia a vrátenia veci správnomu orgánu na ďalšie konanie. Po postúpení veci Krajským súdom v Banskej Bystrici Okresnému súdu Veľký Krtíš tento uznesením č.k. 12C/15/2020-67 zo dňa 31.07.2020 postupom podľa ustanovenia § 129 ods.1 C.s.p. žalobcu vyzval na opravu a doplnenie podania tak, že uvedie, čo ním sleduje, teda opraví žalobný návrh v súlade s ustanovením § 137 písm. d) C.s.p.. Žalobca navrhol zmenu žaloby tak, že žiadal, aby okresný súd určil, že žalobca je členom žalovaného; okresný súd aplikujúc ustanovenie § 142 ods.1 C.s.p. zmenu žaloby pripustil na pojednávaní dňa 18.5.2021, na ktorom rozhodol napadnutým rozsudkom.

7.1 Už Krajský súd v Banskej Bystrici pri postúpení veci zdôraznil, že predmetná vec nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve, reagoval tak okrem iného na závery vyplývajúce z viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v obdobnej veci konajúc v kompetenčnom senáte (podľa § 11 C.s.p.) uzavrel, že „o žalobe na určenie neplatnosti uznesení členskej schôdze poľovníckeho združenia sa koná a rozhoduje v civilnom sporovom konaní, na ktoré je v prvej inštancie vecne príslušný okresný súd“ (uznesenie 1KO 33/2017 zo dňa 10. októbra 2017, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č.2/2018, ako judikát R 19/2018).

7.2 Ani neskoršia rozhodovacia činnosť najvyššieho súdu od uvedeného záveru neodstúpila. V obdobnej veci (o žalobe proti vylúčeniu z členstva v Poľovníckej spoločnosti Žiar Nesluša) Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp.zn. 1KO 35/2018 zo dňa 08.11.2018 poukázal na dovtedajší ustálený názor opakovane vyslovený najvyšším súdom, a teda, že „orgány poľovníckeho združenia ako súkromnoprávne osoby rozhodujú na základe Stanov združenia v záujmovej oblasti svojich členov, teda iba v oblasti súkromnej, nie v oblasti verejnej a že na konanie nie sú splnené podmienky pre súdny prieskum ich rozhodnutia podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej správne súdnictvo. Ich rozhodnutia nie sú realizáciou verejnej moci, ani nesledujú žiaden verejný cieľ alebo záujem, ani nerealizujú zákon, ale interný predpis združenia, ktorým sú Stanovy. Zákon č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve, ani žiadny iný zákon poľovníckym združeniam nezveril rozhodovaciu právomoc o právach a povinnostiach ich členov práve z dôvodu, že tieto sú internou, súkromnoprávnou záležitosťou združenia. Preto ich rozhodnutia nemôžu podliehať súdnemu prieskumu v správnom súdnictve v zmysle § 244 ods.2 O.s.p. Takémuto prieskumu by podliehali len v prípade, ak by sa týkali oblasti verejnej správy a zákon (nie predpis nižšej právnej sily, alebo ich interný akt) by im v tomto smere zveril právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických alebo právnických osôb“. V konkrétnej prejednávanej

veci vyslovil, že „Uznesenie členskej schôdze svojou povahou je rozhodnutím o právach a povinnostiach člena združenia, nie je rozhodnutím vydaným vo verejnom záujme (v oblasti verejnej správy). Vzťah poľovníckeho združenia a jeho člena vo veciach týkajúcich sa uplatnenia práv členov združenia, ako je právo zúčastniť sa a hlasovať na členskej schôdzi, je uvedeného dôvodu vzťahom súkromnoprávnym o ktorom v zmysle ustanovenia § 3 C.s.p. sa koná a rozhoduje v civilnom sporom konaní. Ustanovenia Správneho súdneho poriadku aplikovať nie je možné, keďže sa nejedná o správnu žalobu v zmysle § 177 S.s.p., pretože rozhodnutie orgánu poľovného združenia nie je realizáciou verejnej moci, nesledovalo žiadny verejný cieľ alebo záujem“. Podstatným je napokon záver, že „zákon č. 247/2009 Z.z. o poľovníctve a ani iný zákon týmto orgánom nezveril rozhodovaciu právomoc o právach a povinnostiach ich členov práve z dôvodu, že tieto sú internou, súkromnoprávnou záležitosťou združenia, priamo neupravuje ani vzťahy medzi členmi poľovníckej organizácie - poľovníckeho združenia, iba všeobecne ustanovuje, že poľovnícka organizácia riadi svoju činnosť stanovami“. Súd prvej inštancie prejednávajú vec správne posudzoval v intenciiach vyššie uvedených záverov najvyšších súdnych autorít. Nič na tom nemení skutočnosť, že v prejednávanej veci odvolací orgán žalovaného (členská schôdza) nerozhodoval z dôvodu tvrdeného oneskoreného podania odvolania voči rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho orgánu (výbor poľovníckeho združenia)

8. Súd prvej inštancie konajúc o žalobe o určenie, že žalobca je členom žalovaného, túto správne posúdil, že ide o žalobu podľa ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p., podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu; odvolací súd dopĺňa, že disciplinárne rozhodnutie žalovaného je potrebné posudzovať s prihliadnutím na skutočnosť, že nejde o rozhodovanie v oblasti verejnej správy, za právny úkon žalovaného voči žalobcovi. Uvedené možno vyvodiť aj z napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorý ustálil neplatnosť rozhodnutia (právneho úkonu) žalovaného s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. S uvedeným záverom sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

8.1 Súd prvej inštancie po posúdení žaloby ako žaloby podľa ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p. správne skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení; vyhodnotil, že bez požadovaného určenia by boli žalobcove práva neisté a nijakým iným spôsobom než súdnym rozhodnutím nie je možné docieľiť ochranu žalovaného; iba určovací výrok môže odstrániť neistotu či ohrozenie práv žalobcu; iný spôsob ochrany práv žalobcu neexistuje.

8.2 Odvolací súd vzhľadom na charakter určovacej žaloby podľa ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p. na zvýraznenie záverov súdu prvej inštancie dodáva, že základným procesným predpokladom úspechu žaloby o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je bola podľa § 80 písm. c) O.s.p. účinného do 30.6.2016 existencia naliehavého, t.j. kvalifikovaného právneho záujmu na požadovanom určení, ktorý bol daný tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu neisté, alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Právna úprava teda rozlišovala medzi určením existencie práva a právneho vzťahu bez toho, aby takéto odlišenie malo vecný význam.

8.3 K zmene systému určovacích žalôb došlo prijatím novej procesnej právnej úpravy Civilného sporového poriadku, účinnej od 01.07.2016, ktorý už určenie existencie právneho vzťahu výslovne neuvádza. Jeho § 137 (písm. c/ a písm. d/) rozlišuje medzi žalobou, ktorou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, pričom naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu (písm. c/), alebo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu (písm. d/). Ako uvádza komentár k Civilnému sporovému poriadku (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1540 s., str. 504) právny záujem na určení práva vyplýva z právneho predpisu, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje, alebo jej ukladá podať bližšie špecifikovanú žalobu. Oprávnenie podať takúto určovaciu žalobu zakladá nevyvrátenú domnienku, že právny záujem žalobcu je daný. Takýmito typmi žalôb sú napr. žaloba na určenie popretej pohľadávky prihlásenej do konkurzu (§ 32 zákona o konkurze a vyrovnaní), alebo žaloba na vylúčenie veci z exekúcie, ak tretia strana uplatňuje právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu (§ 55 ods. 1 Exekučného poriadku). Podľa toho istého zdroja sú zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť či neplatnosť právnymi skutočnosťami. Nová právna úprava pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (hmotného práva). Príkladmi týchto žalôb sú žaloba o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce, žaloba o

určenie neplatnosti dražby podľa § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách, alebo žaloby vyvolané sporom o dedičské právo (§ 194 Civilného mimosporového poriadku). Naliehavý právny záujem na požadovanom určení by bol daný tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu neisté alebo kde by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností, čo pre žalobcu znamenalo nevyhnutnosť tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na žiadanom určení, čo je jednou z podmienok na to, aby súd mohol žalobe meritórne vyhovieť. Naliehavosť právneho záujmu je charakterizovaná určitými aspektmi: žalovaným je popieraná existencia (neexistencia) práva, resp. právneho pomeru žalobcu, teda je tu stav, že právo, resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný (existencia aktuálneho stavu objektívnej právnej neistoty); jestvuje ohrozenie práva či právneho vzťahu a toto ohrozenie nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom. Naliehavý právny záujem sa viaže k žalobe, resp. k otázke, či určovacia žaloba môže byť spôsobilým procesným nástrojom ochrany práva (rozhodnutie NS SR 5MCdo 1/2010).

8.4 Otázkou naliehavého právneho záujmu v prejednáwanej veci súd prvej inštancie vyhodnotil správne keď konštatoval, že právne postavenie žalobcu bez požadovaného určenia je neistým. Zo žaloby vyplýva žalobcovo tvrdenie, že sa cíti byť členom žalovaného z dôvodu nezákonnosti (neplatnosti) rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní; z kontextu tvrdení žalovaného je zrejmé, že žalobcu za svojho člena nepovažuje. Žalobca tak nesporne nemôže vykonávať svoje práva a povinnosti spojené s členstvom u žalovaného. Ak rozhodnutia vydané v disciplinárnom konaní z dôvodov vyššie uvedených nepodliehajú súdnemu prieskumu podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku, jediným prostriedkom právnej ochrany žalobcu je žaloba o určenie, že je členom žalovaného, žaloba na plnenie je vzhľadom k charakteru sporných otázok medzi žalobcom a žalovaným vylúčená.

9. Pokiaľ ide o uplatnený nárok odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie o právach a povinnostiach člena združenia, medzi ktoré nepochybne patrí aj rozhodnutie o vylúčení člena, nie je rozhodnutím vydaným vo verejnom záujme; vzťah poľovníckeho združenia a jeho člena je v naznačenom smere vzťahom súkromnoprávnym. Aj z uvedeného dôvodu je potrebné posudzovať rozhodnutie vydané žalovaným v disciplinárnom konaní za právny úkon žalovaného voči žalobcovi; tieto rozhodnutia je potrebné posudzovať optikou civilného práva vo vzťahu k tvrdeným dôvodom neplatnosti. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie nezaložil na konštatovaní nemožnosti rozhodovať o právach člena poľovníckej organizácie v disciplinárnom konaní podľa disciplinárneho poriadku; naopak konštatoval, že rozhodnutie (právny úkon) bolo vydané v rozpore s disciplinárnym poriadkom Slovenského poľovníckeho zväzu. Ani rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní nemôže byť svojvoľné; aj v prípade disciplinárneho trestania vyplýva potreba určitosti skutkovej vety; popis skutku musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom disciplinárneho previnenia, za ktorý bol žalobca uznaný vinným; V disciplinárnych rozhodnutiach je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý; v prípade disciplinárneho konania je potrebné rešpektovať aj postup, ktorý pre disciplinárne konania ustanovil Slovenský poľovnícky zväz vo svojom disciplinárnom poriadku a aj samotný žalovaný vo svojich stanovách.

9.1 Súd prvej inštancie rozpor právneho úkonu žalovaného so zákonom videl v tom, že rozhodnutie (právny úkon) neobsahuje všetky náležitosti podľa disciplinárneho poriadku; najmä neobsahuje číslo rozhodnutia a identifikačné údaje žalobcu ako obvineného z disciplinárneho previnenia; porušenie procesných otázok spočívajúcich v absencii riadneho poučenia disciplinárne stíhaného v prvostupňovom rozhodnutí; porušenie možnosti obhajoby v disciplinárnom konaní; súlad právneho úkonu vylúčenia z poľovného združenia so zákonom nesvedčí ani nepredloženie zápisnice zo zasadnutia disciplinárneho orgánu (výboru žalovaného), z ktorej by bolo zrejmé, ako disciplinárne konanie prebiehalo, ktorí členovia výboru boli prítomní, aké dôkazy boli vykonané a aké bolo hlasovanie o vine a o druhu disciplinárneho trestu.

9.2 Odvolací súd sa nestotožňuje v plnom rozsahu so záverom súdu prvej inštancie vo vzťahu k vade právneho úkonu týkajúcej sa nedostatočného označenia disciplinárne stíhaného a označenia rozhodnutia; z obsahu spisu je nepochybné, ktorému z členov poľovníckeho združenia bol úkon vylúčenia z poľovného združenia adresovaný; absencia označenia rozhodnutia (registračným číslom) práva člena združenia zásadne neporušuje.

9.3 Pokiaľ však bolo porušené právo obhajoby v disciplinárnom konaní, takéto porušenie je pre rozhodovanie o právach, povinnostiach a oprávnených záujmoch tak významné, že nemožno konštatovať inak, že pri vylúčení žalobcu z členstva v poľovnom združení bol porušený zákon a právny úkon žalovaného je sankcionovaný jeho neplatnosťou v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom.

10. Odvolateľ v odvolacom konaní v zásade závery súdu prvej inštancie nespochybnil; jeho odvolacie námietky smerovali predovšetkým k procesnému postupu súdu prvej inštancie. Odvolací súd po preskúmaní obsahu odvolacej argumentácie dospel k záveru, že nebola spôsobilá prívodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie.

10.1 Ak odvolateľ namietal, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces tým, že priamo a výslovne poučil žalobcu ohľadne formulácie žalobného petitu a vymedzil tak predmet konania odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke; týmto vymedzením je súd v zásade viazaný. Z viazanosti súdu petitom žaloby vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy strán sporu a žalobcovi prisúdiť viac, ako sa domáha. Zásada viazanosti súdu petitom vyžaduje, aby súd neprisúdil strane sporu iné plnenie, ako sa strana sporu domáha. Súd musí rešpektovať predmet sporu aj v tom, že plnenie nemôže priznať z iného skutkového základu, akým bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu.

10.2 Nie je ale porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania, nakoľko právna kvalifikácia je vždy vecou súdu (iura novit curia). Nie je porušením zásady ne ultra petitem, ak súd formulačne upraví petít návrhu vo výroku rozhodnutia, keď žalobe vyhovie; súd musí výrokovú časť rozhodnutia formulovať tak, aby bola stručná, jasná, výstižná a materiálne vykonateľná.

10.3 Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd nie je rigorózne viazaný petitom žaloby. V prejednávanej veci žalobca podal pôvodne správnu žalobu; domáhal sa zrušenia rozhodnutia disciplinárneho orgánu žalovaného a výsledkom takéhoto konania v prípade vyhovenia žalobe by nebolo nič iné ako to, že by bol členom žalovaného, a to v dôsledku zrušenia rozhodnutia o vylúčení z členstva. Ekvivalentom takéhoto výsledku v konaní podľa Civilného sporového poriadku nemôže byť nič iné, iba určenie členstva; Civilný sporový poriadok neumožňuje zrušiť rozhodnutie správneho orgánu, iba posúdiť jeho platnosť alebo neplatnosť ako právneho úkonu. Výsledkom neplatnosti nemôže byť iný záver, ako to, že žalobca je členom žalovaného.

10.4 Navyše súd prvej inštancie postupoval podľa ustanovenia § 129 ods.1 C.s.p., žaloba podaná podľa Správneho súdneho poriadku nezodpovedala žalobe podanej podľa Civilného sporového poriadku, najmä požiadavke na obsah žaloby podľa ustanovenia § 137 C.s.p.. V nadväznosti na vyššie uvedenú argumentáciu je odvolací súd toho názoru, že k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces postupom súdu prvej inštancie nedošlo.

11. Žalovaný uplatnil odvolaciu námietku uvedenú v ustanovení § 365 ods.1 písm. d) C.s.p. a tvrdil, že okresný súd nevykonal navrhnutý dôkaz stanovami žalovaného platnými a účinnými v čase prijatia žalobcu za člena žalovaného. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že strana sporu má povinnosť tvrdiť a preukázať svoje tvrdenia. Žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie ani netvrdil, že stanovy platné v čase prijatia žalovaného obsahovali iné ustanovenia, ktoré by iným spôsobom zakladali vznik členstva v poľovníckom združení. Žalovaný na pojednávaní sám uviedol, „že znenie stanov je v podstate identické s tými, ktoré má súd k dispozícii s tým, že došlo k zmene len dvoch článkov, ktoré neboli citované na dnešnom pojednávaní“.

11.1 Odvolacia námietka tak nie je dôvodná, nejde o taký dôkaz, ktorý by mal zásadný vplyv na správne zistenie skutkového stavu; dôležitosť predkladaného dôkazu na pojednávaní pred súdom prvej inštancie spochybnil sám žalovaný.

11.2 Odvolací súd overil tvrdenie žalovaného, vykonal dôkaz oboznámením sa s listinou - stanovami žalovaného z 12.09.2010; ide o listinu, ktorá bola strane sporu doručená spolu s odvolaním a protistrana jej obsah nespochybnila (§ 204 C.s.p.). Odvolací súd konštatuje, že stanovy žalovaného z 12.09.2010, ktoré podľa tvrdenia žalovaného boli platné v čase prijímania žalobcu za člena žalovaného, sú v zásade

totožné so stanovami žalovaného, ktoré predložil ako súčasť administratívneho spisu (žaloba bola podaná ako správna žaloba) a ktoré boli prijaté dňa 23.10.2016 a boli platné v čase vylúčenia žalobcu z členstva u žalovaného. Článok V. oboch stanov je v zásade rovnaký; nové stanovy dokonca určujú prísnejšie kritériá pre členstvo (článok V., bod 1a/, bod 1b/). Podstatné ustanovenie článok V. bod 4 je v zásade rovnaké. Kým staršie stanovy (platné v čase prijímania žalobcu za člena) ustanovujú, že „členstvo v PZ nadobúda platnosť prijatím, účinnosť podpísaním stanov PZ po predchádzajúcom zaplatení členského podielu PZ; PZ nemôže prijatému členovi odoprieť podpísanie stanov a uhradenie členského podielu“; novšie stanovy (platné v čase vylúčenia žalobcu) ustanovujú, že „členstvo v PZ nadobúda platnosť prijatím, účinnosť podpísaním stanov PZ po predchádzajúcom zaplatení členského podielu a podielu na poľovnícku chatu PZ; PZ nemôže prijatému členovi odoprieť podpísanie stanov a uhradenie členského podielu a podielu na poľovnícku chatu“.

11.3 Odvolacie tvrdenie žalovaného, že dôkaz, ktorý okresný súd nevykonal, je dôkazom zásadným, je v rozpore s obsahom predložených stanov (z roku 2010 a platným v čase prijímania žalobcu za člena žalovaného) a s obsahom skutkových tvrdení žalovaného.

11.4 K nevykonaniu dôkazu odvolateľ zároveň uviedol, že v zápisnici z pojednávania ani v rozsudku nie je uvedené odôvodnenie rozhodnutia o zamietnutí návrhu na doplnenie dokazovania. Uvedené tvrdenie je v rozpore so zápisnicou z pojednávania, z ktorej vyplýva, že súd prvej inštancie uznesenie o zamietnutí návrhu na doplnenie dokazovania zamietol; tvrdenie žalovaného odvolací súd overil oboznámením sa so zvukovou nahrávkou z pojednávania, z ktorej vyplýva, že súd prvej inštancie toto uznesenie na pojednávaní riadne odôvodnil nielen tým, že ide o dôkazný prostriedok, ktorý nebol uplatnený včas, ale aj tým, že uvedený dôkaz (stanovy z roku 2010 sú v relevantných častiach rovnaké ako stanovy z roku 2016); vyhláseniu rozhodnutia predchádzala polemika medzi zákonným sudcom a právnym zástupcom žalovaného o dôvodnosti takéhoto návrhu. Odvolateľ nemôže dôvodne tvrdiť, že nevedel, z akého dôvodu súd prvej inštancie jeho návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Zároveň odvolacie tvrdenie je v rozpore s obsahom napadnutého rozsudku okresného súdu, v ktorom súd prvej inštancie v odôvodnení (bod 10.) uviedol, prečo ďalší navrhnutý dôkaz stanovami z roku 2010 nevykonal.

12. Odvolacou námietkou bolo tvrdenie, že neboli splnené podmienky na pripustenie zmeny žaloby; odvolateľ argumentoval ustanovením § 143 ods.1 C.s.p., podľa ktorého súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. K uvedenému odvolací súd uvádza, že zmena žaloby nespočívala v podstatnej zmene alebo doplnení rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe; zmena žaloby bola reakciou na v podstate výnimočnú situáciu, kedy žalobca svoje práva pôvodne uplatňoval správnu žalobou podľa ustanovení Správneho súdneho poriadku a vec bola správnym súdom postúpená na rozhodovanie všeobecnému súdu rozhodujúcemu podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. V zásade išlo o ten istý nárok, ktorý bolo potrebné podľa rôznych procesných predpisov uplatniť inak (domáhať sa zrušenia rozhodnutia správneho orgánu resp. domáhať sa určenia, že tu právo je alebo nie je); výsledok takýchto konaní bol ale pre strany sporu v zásade rovnaký, a tým je záver, že žalobca je členom žalovaného (pri pozitívnom rozhodnutí o žalobe), resp. ním nie je (v prípade zamietnutia žaloby). Navyše k návrhu na pripustenie zmeny žaloby došlo pred tým, ako bolo vo veci nariadené pojednávanie. Postup súdu, ktorým pripustil zmenu žaloby, nebol v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku.

13. Podstatnou odvolacou argumentáciou žalovaného bol poukaz na skutočnosť, že súd prvej inštancie po pripustení zmeny žaloby na pojednávaní neprihliadal na nové skutkové tvrdenia žalovaného, ktorými reagoval na novú procesnú situáciu po zmene žaloby.

13.1 Z obsahu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie je zistiteľné, že okresný súd síce s poukazom na ustanovenie § 153 ods.2 C.s.p. konštatoval, že na nové skutkové tvrdenia žalovaného neprihliadal, nakoľko ich neuviedol včas (bod 33. rozsudku). V tomto konštatovaní vidí odvolací súd čiastočnú zmätočnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, nakoľko v ďalšom bode (bod 34. rozsudku) sa s argumentáciou žalovaného obsiahle zaoberal, reagoval na ňu a vysporiadal sa s ňou. Okresný súd uviedol, z akého dôvodu mal zato, že členstvo žalobcu u žalovaného riadne vzniklo, žalobca odo dňa prijatia za člena žalovaného nerušene vykonával svoje práva a plnil si povinnosti vyplývajúce z členstva; rozhodnutie o prijatí za člena nebolo nikdy zrušené; žalovaný nepreukázal výšku nedoplatkov žalobcu; žalobcovi nebol nikdy oznámený zánik členstva; žalobcovi bolo vydané povolenie na lov a žalobca nerušene vykonával v poľovníckom združení svoje poľovnícke právo. Vnútorý rozpor napadnutého

rozsudku súdu inštancie v jeho odôvodnení, keď na jednej strane konštatuje, že na skutkové tvrdenia neprihliadal a na strane druhej sa s nimi úplne vysporiadal však nemá za následok nepreskúmateľnosť rozsudku ako dôvod pre jeho zrušenie. Odvolaciemu súdu je zrejmé, z akého dôvodu okresný súd ustálil záver, že žalobca bol ku dňu jeho vylúčenia z členstva členom žalovaného.

14. Odvolateľ v podanom odvolaní zopakoval svoju argumentáciu pred súdom prvej inštancie a zdôraznil, že žalobcovi členstvo u žalovaného nevzniklo a súd tak nemôže rozhodnúť o tom, že žalobca je členom žalovaného; namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

14.1 Uvedené tvrdenia žalobcu sú nedostatočné pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Aj keď žalovaný tvrdí, že členstvo žalobcovi nevzniklo, argumentačne neodstránil paradox, z akého dôvodu bol žalobca z poľovníckeho združenia vylúčený. Podstatné je, že v danom prípade je súdna ingerencia iba do takého stavu vecí, ktorá je vyvolaná (založená) disciplinárnym opatrením (právnym úkonom), ktoré žalobca v žalobe považoval za nezákonné (Správny súdny poriadok), resp. za neplatné (Civilný sporový poriadok). Súd rozhodujúci o podanej žalobe nezakladá (nekonštituuje) nový právny vzťah (členstvo), len posudzuje platnosť právneho úkonu - disciplinárneho opatrenia; otázka členstva resp. zániku členstva je upravená v stanovách žalovaného. Je nepochybné, že sám žalovaný žalobcu za svojho člena považoval, keďže ho z členstva vylúčil. Ďalšia argumentácia žalovaného o nedodržaní niektorých formálnych a materiálnych podmienok pre vznik členstva je tak nenáležitá, pokiaľ splnenie týchto podmienok žalovaný sám nevyžadoval, nevynucoval, so žalobcom konal ako svojím členom a žalobca bol adresátom úkonu žalovaného - vylúčenia z členstva. Odvolací súd v tomto poukazuje aj na ustanovenie stanov žalovaného v čl. XIII, podľa ktorého môže výbor žalovaného uložiť kárne opatrenie iba svojmu členovi (členovi poľovníckeho združenia) a žiadnej tretej osobe.

15. Tvrdenie o nerešpektovaní vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č.24/2021 Z.z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu nemá relevanciu k zrušeniu alebo zmene napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Uvedené platí o to viac, že žalovaný sa prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní zúčastnil, právny zástupca žalovaného výsluch štatutárneho zástupcu žalovaného nenavrhol a ani netvrdil, že v dôsledku mimoriadnej vyhlásenej mimoriadnej situácie a práve z tohto dôvodu nedokázal zabezpečiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. v prvej výrokovej vete ako vecne správny potvrdil.

16.1 Pokiaľ ide o výrok o nároku na náhradu trov konania odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie rozhodol o nároku úspešného žalobcu na náhradu trov konania nevykonateľným výrokom, v ktorom neuložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania a neurčil lehotu na plnenie. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6Cdo/41/2016 zo dňa 25.05.2017 rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť vykonateľné (§ 232 ods.1 C.s.p.), pretože podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. C.s.p. rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorý sa konanie končí (samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník) už len o výške náhrady trov konania (a v prípade zastúpenia advokátom podľa § 263 ods.1 C.s.p. aj o prijímateľovi tejto náhrady). To znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods.2 C.s.p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. O povinnosti nahradiť trovy konania preto musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods.1 C.s.p.. Tomu musí zodpovedať aj formulácia tzv. náhradového výroku, t.j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že iba o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti. Odvolací súd zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podľa § 388 C.s.p. len z dôvodu, aby bolo vykonateľný a lehotu na plnenie určil na tri dni od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

17. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval

zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.. Nárok na náhradu trov konania priznal žalobcovi, ktorý boli v odvolacom konaní úspešní v celom rozsahu, nakoľko odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods.2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 C.s.p.)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.